

ler mere af køretøjets kapacitet, føreren ikke indbefattet.»

Disse regler svarer til beskrivelsen af turistkørsel i lovbemærkningerne med undtagelse af reglerne om turistkørselsarrangementer til udlandet. Indtil 1. juni 1992 indeholdt tilladelsen – i overensstemmelse med lovbemærkningerne – en beskrivelse af buskørsel til udlandet, opdelt efter kørsel hvor der var en »betydelig« afstand og en »ikke-betydelig« afstand mellem den dansk-tyske grænse og bestemmelsesstedet.

Der forelå en »betydelig afstand«, når rejsemålet lå syd for en linje gennem Bremerhafen-Hamburg-Neubrandenburg. Som nævnt ændredes denne udfyldende definition (i forhold til selve lovteksten) imidlertid i 1992 i overensstemmelse med, at EU's forordning nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus trådte i kraft den 1. juni 1992.

Forordningen regulerer således den omhandlede internationale kørsel, der i EU-regelsættet hører under kategorien »lejlighedsvis kørsel«, og som indeholder den i pkt. 2 i tilladelsesformularen anførte definition af en »gruppe«. Forordningen tilsidesatte således lovbemærkningerne på dette specifikke punkt.

Det bemærkes i øvrigt, at tilladelse til turistkørsel (EP-tilladelsen) i henhold til § 10 i busloven meddeles på nærmere af Persontrafikrådet fastsatte vilkår.

I Rådets buscabotageforordning (2454/92) er det fastsat (art. 2), at det pr. 1. januar 1996 er muligt at udføre al anden cabotagekørsel end rutekørsel på en anden EU-stats territorium. Retten til at udføre denne cabotagekørsel gælder enhver transportvirksomhed, der er etableret i en medlemsstat, og som i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen har tilladelse til at udføre international personbefordring ad landevej.

Det fremgår tillige af forordningens præambel, at der skal fjernes enhver restriktion mod den virksomhed, der udfører cabotage, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvori tjenesteydelsen skal udføres.

Udførelsen af cabotagekørsel er i henhold til forordningen (art. 4) undergivet værtsmedlemslandets love og administrative forskrifter på en række nærmere angivne områder. Et af disse er »forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af passagerer, nemlig skoleelever, børn og bevægelseshæmmede«. Nationale forskrifter vedrørende værtslandets særlige former for buskørsel er derimod *ikke* medtaget i denne opstilling.

EU's regelsæt på buskørselsområdet opdeler buskørslen i kategorierne rutekørsel (befordring efter fa-

ste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse), pendulkørsel (befordring, der er tilrettelagt med henblik på ved flere ud- og tilbageture at bringe en på forhånd organiseret gruppe fra samme afgangsområde til samme bestemmelsesområde og efterfølgende retur til afgangsstedet) og lejlighedsvis kørsel (befordring der falder udenfor de to førstnævnte definitioner), medens dansk buslovgivning har opdelt buskørslen efter følgende kategorier: rutekørsel, bestillingskørsel, turistkørsel og restkørsel (§ 11kørsel). Den danske turistkørsel vil i denne situation kunne rubriceres under EU-systemets »lejlighedsvis kørsel«.

Der kan således opstå den situation efter den 1. januar 1996, at en udenlandsk virksomhed vil kunne udføre den form for kørsel, der svarer til den danske turistkørsel, men uden de nævnte restriktioner med hensyn til områdebegrænsning, som er beskrevet ovenfor, idet der ikke er hjemmel i forordningen til at pålægge udenlandske busvirksomheder sådanne indskrænkninger.

Dette rejser naturligt spørgsmålet, om de nævnte begrænsninger tilsvarende bør ophæves for danske busvognmænd. Det bør dog samtidig understrøges, at danske busvognmænd har samme ret til i udlandet at udføre »cabotage-turistkørsel« uden hensyntagen til eventuelle nationale begrænsninger heraf i de øvrige EU-lande.

Spørgsmålet har været behandlet i Persontrafikrådet, der udsteder tilladelser til erhvervs-mæssig buskørsel. Det er rådets opfattelse, at det ikke er holdbart af konkurrencemæssige grunde, at danske busvognmænd udsættes for konkurrence fra udenlandske busvognmænd på en diskriminerende måde, og at de nævnte begrænsninger i retten til at udføre turistkørsel derfor bør ophæves.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte ophæves ved nærværende lovbemærkninger de nævnte begrænsninger i retten til at udføre turistkørsel, som fremgår af lovbemærkningerne (1977/78) til busloven.

Ophævelsen af de nævnte begrænsninger har virkning fra tidspunktet for denne lovs vedtagelse. Færdselsstyrelsen, der varetager sekretariatsfunktionen for Persontrafikrådet, vil herefter så hurtigt som det administrativt er muligt, foretage underretning af samtlige tilladelsesindehavere om ophævelsen af de nævnte begrænsninger.

3. Lovforslaget har som direkte erhvervsøkonomisk konsekvens, at der stilles krav vedrørende økonomisk baggrund, faglige kvalifikationer og vandel til personer og virksomheder, der udlejer busser til personbefordring. Lovforslaget har endvidere den indirekte erhvervsøkonomiske konsekvens, at der